

РЕШЕНИЕ

№ 813

гр. Перник, 17.07.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ПЕРНИК, IV ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ, в публично заседание на трети февруари през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Михаил Анг. Алексов

при участието на секретаря Антония П. Стоева
като разгледа докладваното от Михаил Анг. Алексов Гражданско дело № 20211720105883 по описа за 2021 година

Производството е образувано по искова молба подадена
от М. В. ГР. ЕГН: *****, гр.****, чрез А. Г. Ц. адвокат от АК- Перник,
гр.Перник, ул. "*****"

срещу "Еос Матрикс" ЕООД ЕИК: 131001375, гр.София-1715, кв. „Витоша”, ж.к.
„Малинова долина”, ул. „Рачо П. Казанджията” №4-6, представлявано от Управителя,

С искане за признаване за установено по отношение на ответника, че ищеца М. В. ГР. с ЕГН:8410043 816, не дължи на ответника "Еос Матрикс" ЕООД с ЕИК: 131001375 сумата от 1000,00лв. представляваща част от сумата от 3157,72лв., представляваща главница по договор за потребителски кредит №FL499720 от 27.10.2009г., за която сума е издаден изп. лист от 07.06.2013г. изд. по ч.гр.д. №3231 по описа на РС- Перник за 2013г. поради погасяването ѝ по давност.

В законоустановения срок ответното дружество е подало отговор на исковата молба, с който счита исковата молба за неоснователна. Твърди, че по отношение на вземането не е изтекла погасителната давност, тъй като в хода на изпълнителния процес давността е била многократно прекъсвана.

Съдът намира, че е сезиран с обективно и субективно съединени искове с правно основание чл. 439 ГПК и чл. 124 от ГПК, във вр. с чл. 111, б. В от ЗЗД.

Пернишкият районен съд, след като прецени доводите и възраженията на страните и събраните по делото доказателства, намира за установено следното:

По делото са приложени копие на архивирано изп. д. №01059/2013 по описа на ДСИ при Районен съд Перник и заверено копие на изп. дело 1921/2018 по описа на ЧСИ С.Б., от които се установява, че в полза на „Юробанк и Еф Джи България“ АД е издадена заповед за незабавно изпълнение по чл. 417 ГПК и изпълнителен лист от 07.06.2013 г. срещу Г. В. Гов и

М. В. ГР., които солидарно да заплатят следните вземания: сумата от 3157,72 лева - главница по договор за кредит № FL499720 от 27.10.2009г., сума в размер на 601,10 лева –договорна лихва за периода от 27.03.2012 г. до 17.05.2013 г., сумата от 107,52 лева – наказателна лихва за периода 27.03. 2012 г.до 17.052013 г., ведно със законната лихва върху главницата, считано от 06.06.2013 г. до окончателното изплащане, както и сумата в размер на 77,33 лева – държавна такса и 307,19 лева – адвокатски хонорар.

За събиране на вземането си "Юробанк България" АД е образувало изп.д. №1059 по описа за 2013г. на СИС при ПРС.

В хода на това изпълнително дело са искани и извършвани различни изп. действия, като съдебният изпълнител, на положения от него печат за прекратяване на изп. дело, на гръба на процесния изпълнители лист, е посочил, че последното изпълнително действие по това дело е извършено на 28.03.2016г. Изпълнителното дело е прекратено с постановление от 26.04.2018 г. на ДСИ при Районен съд Перник.

Въз основа на изпълнителния лист и по молба вх. № 18925 от 13.08.2018 г. на «ЕОС МАТРИКС» ЕООД, в качеството му на цесионер по задължение, произтичащо от Договор за кредит от дата 27.10.2009 г., е образувано изпълнително дело № 1921/2018 г. по описа на ЧСИ С.Б. срещу солидарния длъжник Г. В. Г.ов.

На 15.08.2018 г. съдебният изпълнител е изпратил писмо до Национална агенция по приходите, с която се изисква информация за имуществото, банковите сметки и трудови договори на длъжника Г. В. Г.ов.

На 29.07.2020 г. е постъпила молба вх. № 11309 от «ЕОС МАТРИКС» ЕООД, с която се моли да бъде наложен запор върху банковите сметки на длъжника Г. В. Г.ов в Банка „ДСК” АД и на длъжника М. В. ГР. в Банка „ДСК” АД.

Изпратено е запорно съобщение от ЧСИ С.Б. от 04.08.2020 г., с което се налага запор върху банковите сметки на длъжника Г. В. Г.ов в Банка „ДСК” АД.

Приложена е молба от 11.08.2020 г. на банката, с която се уведомява ЧСИ С.Б., че не се е установило наличие на банкови сметки, подлежащи на запориране на името на Г. В. Г.ов, ЕГН:*****.

Твърденията в исковата молба, че след заплащане на дължимата се такса ЧСИ е уважил искането на вискателя «ЕОС МАТРИКС» ЕООД и е наложил запор върху банковите сметки на ищеца М. В. ГР. в Банка „ДСК” АД не се доказват от приложеното изп. дело 1921/2018 по описа на ЧСИ С.Б..

Тези действия, водещи по принцип до прекъсване на давността не следва да се вземат предвид касателно ищеца М. В. ГР., тъй като съгласно чл. 125, ал. 1 ЗЗД прекъсването и спирането на давността срещу един солидарен длъжник не произвежда действие спрямо останалите съдължници. Видно от приложеното изпълнително дело № 1921/2018 г. страна по него е само длъжникът Г. В. Г.ов, доколкото с молбата за образуване на изпълнително дело само той е посочен като длъжник.

Въз основа на така установената фактическа обстановка, настоящият съдебен състав прави следните правни изводи:

Предявен е отрицателен установителен иск с правно основание чл. 439 ал.1, вр. с чл. 124 ал.1 ГПК.

Абсолютна процесуална предпоставка за допустимост на установителния иск е наличие на правен интерес от завеждането му.

С предявения иск ищецът, в качеството си на солидарен длъжник оспорва вземането, предмет на изпълнителния лист, послужил за образуване на изп.дело №1921/2018г. на ЧСИ С.Б., въз основа на изтекла погасителна давност.

Ищецът оспорва притезанието на вискателя във висящ изпълнителен процес, поради което има правен интерес от предявения иск.

Съгласно чл. 439 ал.2 ГПК, този иск може да бъде основан само на факти, настъпили след приключване на съдебното дирене в производството, по което е издадено изпълнителното основание.

Тъй като ищецът се позовава на новонастъпил факт след влизане в сила на заповедта за изпълнение, а именно – изтекла в хода на изпълнителното производство погасителна давност, предявеният от него иск по чл. 439 ал.1 ГПК се явява процесуално допустим.

Разгледан по същество, искът е и основателен.

Не е спорно между страните, че е било проведено заповедно производство и издадена заповед за изпълнение по чл. 417 ГПК и изпълнителен лист срещу двама длъжници, в т.ч. ищеца, в качеството му на солидарен длъжник, за сумите, посочени в исковата молба.

Безспорно е също, че издадената по ч.гр.дело № 3231/2013 г. по описа на РС-Перник заповед по чл. 417 ГПК е влязла в сила, а ищецът в качеството си на солидарен длъжник, не е подал възражение срещу вземането по заповедта в срока по чл. 414 ал.2 ГПК.

Следователно, предмет на изпълнение е влязла в сила заповед по чл. 417 ГПК, без да е предявяван установителен иск по чл. 422 ал.1 ГПК.

Ответникът се легитимира като кредитор на процесното вземане в качеството си на частен правоприемник на вискателя по силата на сключен договор за цесия, за който не е спорно между страните, че ищецът е бил уведомен.

Ищецът твърди, че задължението му към вискателя е погасено поради изтичане на предвидената в закона давност, тъй като срещу него не са предприемани никакви действия по принудителното изпълнение по изп.дело № 1921/2018г. на ЧСИ С.Б..

Общото правило е, че давностния срок започва да тече от влизане в сила на съдебното решение, когато вземането е установено със съдебно решение. В случая не е постановено такова, тъй като не е бил предявен от ищеца иск по чл. 422 ал.1, а е налице вземане, установено със заповед за незабавно изпълнение по чл. 417 ГПК, срещу която длъжникът не е подал възражение в срока по чл. 414 ГПК.

В мотивите на ТР № 2/26.06.2015г на ВКС по тълк.дело №2/2013г ОСГТК, е прието, че заявлението за издаване на заповед за изпълнение не прекъсва давността. Тя се прекъсва с предявяването на иска за съществуване на вземането по чл. 422 ал.1 ГПК, като съгласно чл. 422, ал. 1 ГПК, предявяването на този иск има обратно действие, само ако е спазен срока по чл. 415, ал. 1 ГПК.

ВКС приема, че ако иск по чл. 422 ал.1 ГПК не е предявен или ако е предявен след изтичането на срока по чл. 415 ал. 1 ГПК, давността не се счита прекъсната със заявлението, а от момента, в който длъжника е узнал за проведеното заповедно производство, т.е. от връчване на ПДИ.

Тъй като не е предявен иск по чл. 422 ал.1 ГПК от ищеца, вземането става изискуемо от датата на влизане в сила на заповедта по чл. 417 ГПК., когато давността се прекъсва и започва да тече нова петгодишна давност за главницата и тригодишна давност за лихвите.

Съгласно мотивите на коментираното ТР, погасителната давност в изпълнителния процес се прекъсва многократно с предприемането на кое да е изпълнително действие в рамките на определен изпълнителен способ (независимо от това дали прилагането му е поискано от вискателя или е предприето по инициатива на ЧСИ по възлагане от вискателя съгласно чл. 18, ал. 1 ЗЧСИ), като: налагане на заповед или възбрана, присъединяването на кредитора, възлагането на вземане за събиране или вместо плащане, извършването на опис и оценка на вещ, назначаването на пазач, насрочването и извършването на продан и т.н. до постъпването на парични суми от проданта или на плащания от трети задължени лица.

Според даденото в ТР №2/2013г на ВКС тълкуване, не са изпълнителни действия и не прекъсват давността образуването на изп. дело, изпращането и връчването на ПДИ, проучването на имущественото състояние на длъжника, извършването на справки, набавянето на документи, книжа и др., назначаването на експертиза за определяне на непогасения остатък от дълга, извършването на разпределение, плащането въз основа на влязлото в сила разпределение и др.

Видно от изпълнителното дело изп. д. №01059/2013 по описа на ДСИ при Районен съд Перник, с постановление съдебния изпълнител е удостоверил, че последното изпълнително действие по делото е извършено на 28.03.2016 г.

От прекъсването на давността започва да тече нова давност.

След 28.03.2016 г. спрямо ищеца не е извършено нито едно принудително действие.

Съгласно чл. 433 ал.1 т.8 ГПК, когато вискателят не е поискал извършване на изпълнителни действия в продължение на две години, изпълнителното производство се прекратява *ex lege* /по силата на закона/, без да е необходим изричен акт на ЧСИ. При прекратено изпълнително производство по силата на закона, давността за вземането започва да тече от датата, на която е поискано или е предприето последното валидно изпълнително действие/ в случая на 28.03.2016 г./

Считано от 28.03.2016 г. започва да тече нова петгодишна давност за главницата и тригодишна- за лихвите, която е изтекла съответно на 28.03.2021 г. и 28.03.2019 г.

В резултат на изложеното, може да се обобщи, че след 28.03.2016 г. спрямо ищеца не са предприети изпълнителни действия по изп.дело № 1059/2013г, които да прекъсват давността, в резултат на което тя е изтекла. Касателно новообразуваното изпълнително дело № 1921/2018 г. при ЧСИ С.Б., спрямо ищеца няма предприети действия, с които той да е конституиран като длъжник по делото, следователно спрямо него няма валидно извършени изпълнителни действия, които да прекъсват погасителната давност.

Давността тече, спира и се прекъсва за всеки длъжник поотделно.

Съгласно чл. 125 ал.1 ЗЗД, прекъсването и спирането на погасителната давност срещу един солидарен длъжник няма действие спрямо останалите длъжници. Ето защо, извършените множество изпълнителни действия спрямо другия длъжник Г. В. Г.ов, с които е прекъсвана давността, са без правно значение и последици спрямо ищеца М. В. ГР..

Предвид гореизложеното съдът намира, че следва да бъде признато за установено, че ищецът не дължи на ответното дружество процесните суми, тъй като същите са погасени по давност.

По разноските:

Съгласно разпоредбата на чл. 78, ал. 1 ГПК ищецът има право да получи направените по делото разноски. Ищецът претендира присъждане на направените разноски в размер на 350,00 лв., от които сумата от 50,00 лева за държавна такса и сумата от 300,00лв. за адвокатско възнаграждение.

Мотивиран от гореизложеното, Пернишкият районен съд,

РЕШИ:

ПРИЗНАВА ЗА УСТАНОВЕНО, че М. В. ГР. ЕГН: *****, гр.****, **НЕ ДЪЛЖИ** на „ЕОС Матрикс“ ЕООД, с ЕИК 131001375, със седалище и адрес на управление: гр. София, кв. „Малинова долина“ ул. „Рачо Петков Казанджията“ № 6, предст. от Р.И.М.Т. сумата от 1000,00 лева, представляваща част от сумата от 3157,72лв., представляваща главница по договор за потребителски кредит №FL499720 от 27.10.2009г., за която сума е издаден изп. лист от 07.06.2013г. изд. по ч.гр.д. №3231 по описа на РС- Перник за 2013г. поради погасяването ѝ по давност.

ОСЪЖДА ЕОС Матрикс“ ЕООД, ЕИК 131001375, със седалище и адрес на управление: гр. София, кв. „Малинова долина“ ул. „Рачо Петков Казанджията“ № 6, предст. от Р.И.М.Т. **ДА ЗАПЛАТИ** на М. В. ГР. ЕГН: *****, гр.Перник, ул.”Божур”, бл.4, сумата от 350,00 лева, от които сумата от 50,00 лева за държавна такса и сумата от 300,00 лева за адвокатско възнаграждение.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване пред Пернишкия окръжен съд в двуседмичен

срок от връчването му на страните.

Съдия при Районен съд – Перник: _____